

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Рік I.

Київ, субота, 18 жовтня 1941 р.

Ч. 34

ПРИВАТНА ІНІЦІАТИВА

Ми ще може не відчувати у всій повноті величезного зламу, що стався в нашому житті.

Ще думи та полум'я війни зачарують обріді. Та цілковита зміна всіх попередніх принципів життя є незаперечний факт. Напіи звички, погляди та форми діяння не можуть залишатися такими, як були раніше. Ідеться про відновлення справжнього порядку, про те, щоб все поставилося з голови на ноги. Це стосується насамперед господарських стосунків і справ, бо тут лежить основа всього іншого. Треба знайти тепер в собі найрізноманітніші сили, щоб спрямувати їх на відтворення господарства, культури, поставити ці сили на службу Україні.

Однією з найпотужніших нових сил має стати в господарстві приватна ініціатива. Ті, що прожили понад два десятиліття в умовах советського устрою, особливо молоді, мало уявляють цінність приватної ініціативи. Всі бо звикли до повного здержання всього життя. Роботу уявляємо собі лише в державних підприємствах або установах, розв'язання харчових питань чекаємо лише згорі. Створилась певна звичка дяти лише у вузьких рамках бюрократичної машини советської держави. Життєздатність за часів советів полягала в дотриманні певного «стандарту», в діянні «від» і «до».

Приватна ініціатива з ліквідацією нег'у майже перестала існувати. Це є цілком зрозумілим. У советів всі повинні були працювати на копійки для держави, приватна ініціатива відіграла б робочі руки; вона була небезпечна, бо створювала економічно сильну соціальну групу підприємців, що могла б стати ворогом держави.

Ось чому систематично вівся упісок навіть найдрібніших проявів приватної господарчої діяльності, ось чому ідеологія советів приватну ініціативу зводила до ступеня злочину.

Цілковито відмінні умовини маємо тепер. Приватна власність та ініціатива поруч з кооперативом мають стати могутніми важеллями відбудови нашого господарства в цілому і, в першу чергу, в розв'язанні питань харчування, торгівлі, сільськогосподарства, дрібної промисловості та побутових послуг.

Перебудову нашого життя потрібно починати зі зміни нашого ставлення до справ взагалі, до приватної ініціативи, зокрема. Велику підтримку маємо надавати тим, хто має волю, хто розуміє докопечену потребу виявляти якнайбільше ініціативи в господарських справах. Передусім треба скорувати приватну ініціативу на розв'язання харчової проблеми міста. Відкриття приватних їдальень, торгівлі харчовими продуктами, організація доставки продуктів з навколишніх сіл допоможе налагодити постачання населення. Можливості для цього вже є зараз і з кожним днем вони зростатимуть, треба лише відійти від стану пасивного очікування, треба діяти.

Коли ми поєднаємо свій особистий інтерес з загальними завданнями господарства, з безмежною любов'ю до нашої України і в своїй повсякденній діяльності свято бережимо честь та інтереси нашої нації, що в них вліюється майбутнє всіх українців, — ми спроможні будемо в короткий час вивести країну нашу з руїн війни, поставити її на шлях вільного щасливого життя.

Ю. ШВИДКИЙ.

ОДЕСА ЗВІЛЬНЕНА

НАСЕЛЕННЯ МІСТА З ЗАХОПЛЕННЯМ ЗУСТРІЧАЄ НІМЕЦЬКО-РУМУНСЬКІ ВІЙСЬКА

(88) Головна квартира Фюрера, 17 жовтня

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

Згідно з повідомленням румунської головної квартири, війська четвертої румунської армії почали сьогодні наступ на Одесу і прорвали останні лінії опору. Після полудня війська вступили в Одесу. Населення з захопленням зустріло румунсько-німецькі війська.

КАЛУГА І КАЛІНІН ВЗЯТІ

Головна квартира Фюрера, 16 жовтня

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

На Сході на кількох ділянках уже точиться боротьба за зовнішню лінію оборони советської столиці, що на 100 км оточує Москву. Важливі міста Калуга і Калінін в 160 км у південно-західному і північно-західному напрямі від Москви вже кілька днів перебувають у наших руках.

Як уже повідомлялося в спеціальному зведенні, подвійний бій під Брянськом і Вязьмою наближається до кінця. Протягом 15 жовтня замкнені в кільцях на північ від Брянська советські війська були розбиті і зазнали тяжких кривавих втрат. Продовжується очищення лісового району на південь від Брянська від оточених там решток розбитих армій ворога.

Основна маса німецьких військ, які брали участь у цих великих боях на прорив і оточення, вже звільнилися для дальших операцій.

До цього часу взято 560.000 полонених, знищено або здобуто 888 танків і 4.133 гармати.

В боротьбі проти Великобританії бомбардувальники в ніч на 16 жовтня атакували важливі воєнні споруди на південно-східному узбережжі Англії.

15 жовтня під час нальотів англійських літаків на німецьку бухту і окуповані райони біля Ла-Манша було збито без втрат з нашого боку 20 ворожих літаків.

Минулої ночі англійські літаки скинули в Західній Німеччині фугасні і запальнозальні бомби, які викликали лише пошкодження будинків. Було збито три англійських літаки.

Англійська авіація втратила за час з 8 до 14 жовтня 85 літаків. За той же час у боротьбі проти Великобританії ми втратили лише 10 літаків.

СТАЛІН ЗАКЛИКАЄ ДО НАРОДНО-ОПОЛЧЕНСЬКОЇ ВІЙНИ

(65) Більшовики тепер усвідомлюють невольничану серйозність свого становища, і ці заклики кров'ю злочинці реагують на нього новими підлопами.

Сталін звернувся до населення советської столиці з відзивом, в якому закликає людей до народно-ополченської війни: йдучи за прикладом Ленінграда й Одеси, і населення Москви повинно також пожертвувати своїм життям й майном,

щоб припинити відступ більшовицьких вбивць.

Коли взяти на увагу ще статтю офіційної газети «Правда» про загальну військову підготовку населення, то можна мати спростування уявлення майбутнього становища. Режими, який добився влади вбивствами та злочинами, хоче, під оглядом лондонських та румунських палі: війни ознаменувати свою загибель новим кровопролиттям і новими руйнуваннями.

НОВИЙ ПІДБУРЮВАЛЬНИЙ ЗАКЛИК ДО „СОВЕТСЬКИХ БІЙЦІВ“

(80) БЕРЛІН, 16 жовтня. Характерним для безнадійного становища Советів є останнє воєнне зведення, яке мусить визнати прорив фронту німецькими силами і яке містить новий заклик Московського інформабюро. Цей заклик звернений не до советських військ, а до советських бійців, і під цим слід розуміти цивільне населення.

Нічне советське воєнне зведення повідомляло, що «протягом ночі на 15 жовтня становище на західному фронті погіршало. Фашистські армії вчинили велику кількість танків і моторизованої піхоти проти советських частин і в одному відтинковому фронті прорвалися через советські захисні укріплення».

ФЮРЕР ВЕЛИКОНІМЕЧЧИНИ СКАЗАВ:

«Советський Союз був одно-єдиною в світі фабрикою зброї, яка працювала коштом життєвих засобів людини. Одна-єдина фабрика зброї проти Європи».

Український селянині й робітнику! Твоїм коштом провадили більшовики свою війну. Але тепер ти можеш працювати на користь миру і для життя твоєї родини.

НІМЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКА УГОДА

(85) АНКАРА, 17 жовтня. Державний секретар турецького міністерства закордонних справ Нуман Менеманк-оглу, який був головою турецької делегації у щойно завершених німецько-турецьких господарських переговорах, мав бесіду з представником офіційної турецької газети «Улус» про значення нової угоди. При цьому державний секретар Менеманк-оглу зупинився на деталях цієї угоди. Нова угода укладена так, що може бути реалізована і, з другого боку, вона так збалансована, що в однаковій мірі беруться до уваги інтереси обох країн як щодо вартості, так і щодо кількості товарів.

В двох списках докладно перераховані товари, які постачає одна країна одній. Перший список

складено на 110 мільйонів рейхмарок. Він передбачає постачання з боку Німеччини воєнних матеріалів, залізних та сталевих товарів, фармацевтичних виробів, паперу і т. ін. Туреччина експортує, за цим першим списком, копалини, метали, оливкову олію, бавовну тощо.

Другий список охоплює товари на загальну суму в 82 мільйони рейхмарок і передбачає експорт з Туреччини тютюну-сірцю, сухих фруктів та інших товарів.

Напрямі турецький урядовець відзначив, що обсяг товарів, які підлягають обмінові, є такий великий, що виконання його не може бути проведене протягом одного року. Тому нова угода має спрокчинності, який сходить за межі одного року.

Слова і діла Йосифа Сталіна

Сталін говорив:

«Однієї лише свободи далеко ще недостатньо. Коли нестаче хлеба, нестачає масла і ширів, нестачає мануфактур, мешканця голодні, то на одній лише свободі далеко не поїдеш. Дуже тяжко, товариші, жити однією лише свободою. Щоб можна було жити хороме й весело, необхідно, щоб політична свобода доповнювалась матеріальним добробутом».

Якою була політична свобода — річ загальновідома.

Шалено працювало НКВД, суди і прирочені до них зачинені двері інтенсивно фабрикували вироки.

«Матеріальний добробут» визнавався голодною зарплатою, чергами за хлібом, брудно зробленими речами найширшого вжитку, маленькими та холодними квартирами.

Сталін сказав: «Скромність прикрашає більшосника».

Велика передача в усій газеті не могла обійтись без десятиразового нагадування про «свободу народів». Колішній видний демонстрант неодмінно мів портрет «свободя народів». Велика промова закінчувалась вихваленим «свободя народів». Колішній третій установа посіла ім'я «свободя народів».

Збірня праць вєнерологічного інституту починалась передмовою, де вказувалось, що «тільки при радянській владі завдяки партії, уряду і особистій участі улюбленого сводя народів т. Сталіна вєнерологія змогла досягти того рівня, на якому вона знаходиться». Молотов вихваляв Сталіна, Хрущов вихваляв Молотова, Хрущова хвалив Бурмистенко і т. д.

Друкували мільйони примірників портретів «свободя» і розвішували їх на будинках, в установах, на зборах і в трамваях. Учні в школах вчили: «Будьте такими скромними, як Сталін».

Сталін в конституції записав: «Громадянам СРСР гарантується законом:

- а) свобода слова
- б) свобода друку
- в) свобода зборів і мітингів
- г) свобода вуличних походів і демонстрацій»...

Промовцям, що виступали по радіо, запропонувували свої промови, які проходили чи не потрібну цензуру, читали з маніакального. Газети й книги проходили шайлоутину цензуру. Збори й мітинги, що проводились без дозволу відповідних органів, розганяли, а учасників карали.

Сталін сказав: «Син за батька не відповідає». Родичі репресованих (а їх були тисячі й тисячі) погвинні були подавали заяву до партійних комітетів і соціально відхрещувались від них. Тих, хто цього не робив, шкартали з роботи, позбавляли пенсії, пекли як тільки могли, арештовували.

Сталін записав в конституції: «Громадяни СРСР мають право на працю». Так, людина мала право на працю, але на яку працю? Інженер одержував в середньому 500 карбованців. Цих грошей ледве вистачало на півгодовне існування його родини.

Так, людина мала право на працю. Але за записання на 10 хвилин навіть з поважних причин її засуджували на рік тюрми.

Сталін казав, Сталін обіцяв, Сталін наказував, а люди мали одне дійсне право, ніколи ніким не затвержене, — вмерти чи то з голоду, чи то від куль НКВД.

Сталін казав, Сталін обіцяв, Сталін наказував, а люди мали ще одне дійсне право, теж ніким не затвержене, — мовчати.

Сталін казав, Сталін обіцяв, Сталін наказував, а люди мали ще одне — третє право, якого ніким не зафіксоване на папері і не затвержене, — шкартати.

Плакати й прокламаті, прокляти й чекати слушного часу, чекати й готуватися до помсти, від якої земля здригнеться.

Микола ПЕРВАЧ

Вісті з фронту

Повітряні атаки на Москву

(75) Багато спрашних можемо сказати німецькі повітряні сили своїми атаками на важливі воєнні об'єкти Москви в ніч на 15 жовтня. Відмічено також великі руйнування від розірваних снарядних бомб. Яке велике значення мають ці заплановані німецькі атаки на силу опору більшовиків стає ясним, коли згадати на увазі той факт, що Москва і Московський район є одним з великих центрів важкої та збройової індустрії Советського Союзу, а в певних галузях виробництва займають навіть монополію станом на сьогодні.

Ленінград під градом німецьких бомб

(59) БЕРЛІН, 15 жовтня. В ніч на 14 жовтня німецькі бомбардувальники успішно бомбардували столицю Ленінград. Вілька годин під-ряд з'єднання німецьких повітряних сил з добрим наслідком атакували життєво потрібні постачальні райони міста.

Бомбардовано залізні колії, що ведуть до Білого моря

(74) БЕРЛІН, 16 жовтня. В дальшому розвитку операцій на Східному фронті потужні з'єднання німецької авіації продовжували 14 жовтня бомбардувати залізничні лінії на південь і схід від Москви. Бомбардовано також залізничні колії, які ведуть до Білого моря. В багатьох місцях влучання бомб зруйнувало колії; розбито багато здійв.

Перемога Німеччини — визволення Європи

Шляхи відбудови української сільськогосподарської кооперації

Національно-визвольна боротьба українського народу довгий час була щільно пов'язана з кооперативним рухом. На Україні цей рух був не тільки економічним, а й значним національно-революційним явищем в житті народу. За часів безправ'я і сваволі кооператив був чи не єдиним легальним ідейним засобом боротьби за всеародні інтереси. В сучасних господарській, практичній обстановці питання українська сільськогосподарська кооперація допомагає селянському господарству чинити опір руйнівному впливу на нього спекулятивних сил. Дуже поширені (до примусової колективізації), сільськогосподарські товариства, забезпечували своїм членам дешевий кредит, придбання засобів виробництва, виключення переробки та збуту продуктів селянської праці. В білоруській роботі сільськогосподарська кооперація обстоювала інтереси сільських виробників сировини для приватної власницької, а згодом советської промисловості. Справа тут доходила навіть до кооперативної експлуатації цукроварень («Укресльцукор», «Буржескоз»). Сучасний стан сільського госпо-

За кілька годин загинуло 18 літаків

(76) БЕРЛІН, 16 жовтня. В обід 15 жовтня при нальотах британських бомбардувальників на французьке узбережжя біля Гафра, в Голландії і над Німеччинам, морем британські повітряні сили зазнали значних втрат. Було збито 11 бомбардувальників типу Брістоль-Бленхейм-Бомер і 7 винищувачів типу Спитфайр. За кілька годин німецькими винищувачами збито 14 літаків, а зенітною артилерією — 4.

Німецький флот охороняє порти на Чорному морі

Зараз же після зайняття важливих портів на Чорному морі німецький військовий флот взявся до їх охорони. Ці опорні пункти будуть в найкоротший час приведені до ладу та перебудовані. Захоплені кораблі забезпечили постачання для наших наступаючих частин. Багато окремих суден було використано як траулери, і вони очистили порти та гирла річок від мін. Широко відновлено працю на верфях і портових спорудах та передано їх у відання німецького військового флоту. Не зважаючи на найкращий артилерійський та кулеметний обстріл, садили німецького військового флоту в одному з портів Чорного моря відважним нападом нещодавно захопили 2 советських 1000-тонних кораблі.

ПОВІДОМЛЕННЯ БІЖЕНЦІВ З ЛЕНІНГРАДА

(67) НЬЮ-Йорк, 16 жовтня. Динальд Дай, кореспондент «Чикаго Трібюн» в Гельсінкі пише за повідомленням біженців, що прибули з Ленінграда і досягли фінських позицій:

Сніг на вулицях від ніг тисяч людей, які шували в Ленінграді їжі і тепла, обіграв в льодову корку 7 см савтовшики.

В Невській бухті спростять з бухти цілими — моними великих і малих воєнних кораблів. По лісах, на лінійний захід від Ленінграда, мерзле і голідує понад чверть мільйона людей, що живуть в жалюгідних куренях з сім'ями і моту. Це — селяни і робітники, яких більшовицькі власті змусили тікати з сіл і міст Ленінградської області.

Мешканці Ленінграда живуть ще тісніше, ніж раніш. Шоранку з великих площ і вулиць вантажними машинами відправляють до перехідної лінії і жінки, де вони мусять копати окопи. Обід цих вже знесилених мас складається тільки з рибного супу і приблизно 200 грамів хліба.

В штабі ГПУ на вулиці Горького вночі відбуваються масові страти. Залиши в місті ще більше, ніж в голіду зимі після комуністичного повстання. Десять тисяч людей вже мерзли, сотні тисяч — напередодні смерті.

Біженці розповідають, що ті, хто намагався пробігти заувальни, були разом з родиною відправлені на вантажних машинах. Про них ніхто більше не чув.

Ленінград — промисловий центр Советського Союзу

Ленінград, разом з Ленінградським краєм, займає 147 кв. км з населенням 6.435.000 чоловік. Його географічне положення виділяє тим, що він безпосередньо зв'язаний з морем. Тому Совети сконцентрували тут найважливіші об'єкти важкої індустрії, особливо воєної. Через це населення Ленінграда зросло з 2.740.000 в 1937 р. до 3.190.000 в 1939 р.

В промисловому відношенні Ленінград стоїть на одному рівні з Москвою.

В загальному виробництві країни ленінградська промисловість становила 12,5%, а в хемічній і вугнетній промисловості навіть 23—24%. 250.000 робітників було в 1935 р. в самій лише металевій індустрії. 551.000 робітників були зайняті в 127 великих підприємствах з кількістю робітників понад 1.000 чол. В хемічній індустрії Ленінград є провідним у Советському Союзі. Завдяки різ-

номанійності ленінградської промисловості тут виникла важлива воєнна індустрія. Там є заводи збройові, гарматні, танкові, броньовані автомобілів, авіаційні, авіаційних моторів і ін.

На околицях Ленінграда розташовані такі індустріальні райони, як Сестрорецьк, Коліно, Шліссельбург, Дубровка та Красногвардійськ, які щільно зв'язані з ленінградською індустрією. В Ленінградському краї збудовано кілька великих електростанцій.

Велике виробництво електроенергії сприяло виникненню в нижній течії Волхова значного індустріального вузла на базі бокситів, що знаходяться біля Тіхіна.

Наявність бокситових покладів має дуже велике значення для алюмінієвої індустрії Советського Союзу. Все це разом ставило Ленінград на важливе місце у советській промисловості.

„Я більш не вірю в британську допомогу“

(69) Один з полонених, що належить до вождів советської армії, висловив гідне уваги незадоволення з приводу британської допомоги і заявив, що тепер він вже більше не вірить в її реальність.

На його переконання це є тяжкою загальною думкою.

Взагалі більшовики настроєні щодо Великобританії холодно і недовірливо.

ВТРАТА ДОНЕЦЬКОГО БАСЕЙНУ МАЄ ДЛЯ БІЛЬШОВИКІВ ВАЖКІ НАСЛІДКИ

(57) БЕРЛІН, 15 жовтня. Місяць того, як нещодавно британці заперевали, нібито більшовики з успіхом відбивали всі наступи німців на Україні, тепер вони чуять від лондонської служби зв'язку: «Донецький басейн під загрозою».

Совети заперевують, що до війни вони могли б збільшити продуктивність Донбасу до 78 мільйонів тонн на рік. Московська округа, яка відзначається своїм бурим вугіллям, постачає тільки 9 мільйонів тонн, ще 8 мільйонів видобуваються на Уралі. Загалом в Донецькому басейні видобувалося дві третини вугільної продукції всього Советського Союзу.

Відповідаючи своєму призначенню бути центром машинобудівельної та хемічної індустрії, Донбас в той же час є важливим осередком воєної промисловості. Щодо безпосереднього воєного виробництва Донбас поступається тільки перед Москвою та Ленінградом. В Донецькій області розташовані численні підприємства по виробництву спорядження, гармат, пороху, вибухових речовин та ручної вогнепальної зброї, а також численні авіазаводи.

АБСОЛЮТНА ПЕРЕВАГА НІМЕЦЬКОЇ ПОВІТРЯНОЇ ЗБРОЇ

(58) БЕРЛІН, 15 жовтня. Як з більшовицького погляду випливає острів Езель нещодавно перед німецьким зайняттям, показує захоплене повідомлення командира полку Коппова командарма дивізії Лебедєва. Тверезо і діловито перелічує Коппов усі батареї та роти, які вже знищені. До цього він наводить наприкладні причини, що за його спостереженнями, поставили більшовиків у безвихідне становище. Полковий комісар вважає найважливішим пунктом «абсолютну перевагу ворожої повітряної зброї». Коппов повідомляє про це своєму начальникові: «3 30 серпня по 10 вересня противник безперервно бомбардував наші аеродроми, судна та воєні споруди. Починаючи з 13 вересня, повітряні сили противника безперервно атакують наші позиції та батареї й унеможливають всякий рух. Наші ж повітряні сили не можуть чинити успішного опору через свою невелику чисельність».

зберегти, організувавши шайові фахові товариства.

Проте, найбільш актуальним питанням кооперативного будівництва на селі є тепер створення універсальних сільськогосподарських кредитових товариств.

Мінімум, ніж в інших районах, хоч і екстенсивне, селянське господарство степової смуги України наразі чи потребує генер розпорощення на фахові кооперативи. Переважно зернове господарство Степу нещодавно може задовольнитись універсальним сільськогосподарським кооперуванням з обов'язковими кредитовими функціями. Такі товариства можуть вносити і паями скласти перші капітали. Використавши колгоспні громадські надбавки, як господарчу базу, сільськогосподарські кредитові товариства могли б з успіхом просадити посередницькі операції — поставити своїм членам засоби виробництва та збувати їх продукцію. Ці товариства могли б взятися за кооперативну експлуатацію арійних промислових підприємств сільськогосподарського значення.

Більш інтенсивне сільське господарство Мисостепу та Поділля України не може обмежитись універсальним кооперуванням. Природно-економічні і виробничі особливості цієї найбільш населеної частини країни вимагають більш удосконалених форм

кооперування. Мова йде про буряківництво, садівництво, городництво, тютюництво, хмільництво і дуже розгалужене скотарство.

Стже, фахові сільськогосподарські товариства без кредитових функцій мають бути створені відповідно до домінуючого в тому чи іншому селі і районі виробничого напрямку господарювання. Можна сподіватися, що такі галузеві кооперативи (поруч кредитових міжселевних) забезпечать швидкий розвиток роботи. Вони швидко втягнуть дрібного виробника сільськогосподарських продуктів в ринковий оборот, сприяючи селянам в розвитку не тільки спеціалізованих, а й ринкових галузей господарства.

Тепер ми констатуємо гіркий факт. Селянське господарство значно розорене і потребує швидкого розвитку не тільки провідних у районі, а всіх галузей виробництва. Після універсальних міжселевних сільськогосподарських кредитових товариств в першу чергу заслуговують на увагу фахові — тваринницькі, молочно-молочарські, бурякові, садогородні, меліоративні і машинні товариства.

Перед новою сільськогосподарською кооперативною справою стоять значні труднощі. Ні капіталів, ні коштів, ні досвідчених кадрів це нема. Але заперукою успішного подолання цих

труднощів є мечуване ще в історії нашого народу національне і виробниче піднесення.

Селянство тепер, як ніколи, прагне до самодіяльності і, не маючи ні державного, ні приватного кредиту і допомоги взагалі, буде енергійно кооперуватись. Так приватним було під час переходу від ліхоті пам'яті «воєного комунізму» до «непу».

Саме на той час припадає найбільш бурхливе зростання сільськогосподарських кооперативів і числа їх членів на Україні.

Величний кооперативний рух згодного по індивідуальному господарюванню селянства не можна пускати на самоплив. Проте, не можна і штучно, методами більшовиків, насаджувати кооперативні центри згорі, до утворення певної кооперативної визової мережі. Перше загальне керівництво кооперативним будівництвом — в організаційному, звичайно, розумному — повинні взяти на себе земельні утраси. Вони можуть реєструвати статуті кооперативів, подавати їм інструкторську допомогу, ложи обертують кооперативні центри.

Для ширшого пропугування шідтань кооперативного будівництва і сільського господарства треба було б організувати українську хліборобсько-кооперативну газету.

Агроном О. ДОНЧЕНКО.

Справа, гідна уваги

Паливо — це основна рушійна сила як промислового існування країни, так і добробуту її населення.

Україна багата на паливо: поруч з донецьким кам'яним вугіллям та роменською нафтою, у нас є багато лісів та торфовищ.

Але поклади кам'яного вугілля і нафти зосереджені порівняно на невеликих площах і лише в певних частинах нашої країни. Тому для більшості областей України ці види палива привозяться здалека, а це дуже завантажує наш транспорт.

Ліси та торфовища розташовані майже рівномірно по більшості областей України. Тому ці види палива місцеві і не потребують завантаження транспортом.

Але використовувати ліси лише на паливо — неприпустимо, бо деревину більш рationally використати як будівельний матеріал та сировину для паперової, деревообробної та інших видів промисловості.

Тому використання торфу як палива зараз набирає великого значення.

Швидка відбудова нашої промисловості (цукрової, спиртової, машинобудівної та місцевої), як і налагодження нормального життя в селах і містах, потребує певного забезпечення їх паливом. В сучасних умовах таким паливом є в основному торф.

А торфу у нас чимало. Лише на території колишньої совєтської України є понад 1,5 мільйона га торфовищ, а разом із західною частиною України площа торфовищ сягає до 2 мільйонів га.

Загальний запас палива в цих покладах, коли перевести на сухий торф, становить понад 3 мільярди тонн.

Багато фабрик та заводів, а також і значна частина населення, добре обізнані з торфовим паливом і пристосувались, як ним палити.

Беручи до уваги, що гарні торфові поклади є майже в кожному районі України, привозити торфове паливо до споживача завжди можна за допомогою місцевого транспорту.

Отже, відродження старої, значно пошкодженної жидо-більшовицькими, торфової промисловості та організація нових торфових підприємств є першочерговою справою.

Особливості видобутку торфу — не треба великих капіталовкладень (значно менше, ніж добування кам'яного вугілля чи нафти), не треба й великої підготовчої роботи. Але добувати торф можна лише влітку, на протязі 3 — 4 місяців.

Такий стан торфового виробництва вимагає повного використання короткого літнього часу. Тому до торфяного сезону треба завчасно та добре підготуватися.

Крім підготовки до наступного сезону, треба зараз перевести велику роботу. Треба виявити, правильно розподілити та вивести до споживачів той торф, що залишився на колишніх торфових підприємствах.

Для підготовки до наступного торфяного сезону треба тепер же виявити, в якому стані залишилось від більшовицького господарювання машинове устаткування, гідротехнічне господарство, будівлі, майстерні та транспорт.

Також треба розпочати тепер підготовку нових торфовищ до майбутньої експлуатації.

У 1940 р. на Україні було видобуто понад 2 мільйони тонн торфу, але ця кількість штучно зменшувалася москалями. Є повна можливість набагато збільшити її. До цього є всі можливості.

На терені звільненої німецьким військом від більшовиків України залишилось багато чесних працівників торфової промисловості — як фахівців, так і обслуговуючого персоналу. Тому у нас є всі можливості до відродження торфодобування.

Отже, перед торфівниками України стоїть точне завдання: швидко об'єднати свої сили навколо відбудови української торфової промисловості, якнайшвидше забезпечити промисловість дешевим та високоякісним місцевим торфовим паливом.

Інк. КУЛІНСЬКИЙ В. В.

ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Добре відомо всім, що більшовицька влада своїми експериментами над освітніми установами (повсякденна реорганізація їх, утворення безлічі штучних закладів, характер навчання і зміст його) зовсім знівечила ту систему вищих учбових закладів, що колись існувала і забезпечувала випуск кваліфікованих працівників.

Особливо підупала і потерпіла від усіх цих експериментів економічна наука.

З відродженням України справа економічної науки й освіти повинна бути поставлена на весь аріст. Перед нами стоїть велике завдання відбудови та дальшого розвитку народнього господарства, яке зумовлює не тільки зовнішньо-політичну могутність народу, а й здатність його творити духовні цінності — освіту, науку, мистецтво.

І ось зараз, коли постає питання про майбутню систему вищих освітніх установ, особливу увагу треба звернути на організацію економічної науки. Столиця України Київ, що не мав за останні часи жодної справжньої вищої економічної школи (Інститут народнього господарства — колишній Комерційний інститут, — який існував в перші роки більшовицької влади, був потім закритий), повинна віднині стати осередком виховування нових економічних сил.

Найкраще й найшвидше зараз може бути вирішена справа ут-

воренням при Київському університеті економічного факультету. Існування при університеті юридичного факультету полегшує розгортання тут економічного відділу тому, що, як відомо, ці факультети мають багато спільних дисциплін (в минулому, коли не існувало окремої економічної освіти, економісти виходили якраз з юридичних факультетів), і бібліотеки, що є при університеті і якими користувалися слухачі юридичного факультету, зможуть бути використані і студентами економічного факультету.

Утворення зараз в Києві Комерційного інституту (що тут колись існував), — справа складна і, очевидно, здійснити її тепер не можна. Не може бути розв'язане, з тих же міркувань, і питання про організацію економічного факультету при Політехнічному інституті.

Отже, поки в майбутньому буде розгорнута система вищих, спеціально економічних закладів, треба організувати економічний факультет при Київському університеті. Але й при існуванні вищих шкіл, на зразок комерційних інститутів, економічний факультет Київського університету з майбутніми своїми кадрами повинен залишитись осередком підготовки висококваліфікованих випускників з економічних дисциплін і вищим центром творення української економічної думки.

М. ВАСИЛЬЄВ.

Про допоміжні галузі сільського господарства

Українське селянство виявляє всі свої творчі сили у відбудові сільського господарства. Починається поступовий перехід від колективного до індивідуального землекористування на засадах приватної власності. Хлібороби одержують землю, любовно обробляють та засівають її.

Але в руках колгоспів було зосереджено не тільки рільництво. Неймовірним визиском селянства за останні роки там створено ряд інших галузей сільського господарства. Приміром, колгоспи Київської області мали досить розвинуте парникове — тепличне господарство, садівництво та ягідництво, рибне господарство та ін. Все це добра густи зрощене потом і кров'ю селян, то ж не випадково вони ставлять тепер питання, як буде з ними надалі.

Цілком правильно розв'язали це питання в Таращанському, Рокитнянському та в ряді інших районів. Допоміжні галузі сільського господарства та підприємства (пасіки, млини, олійниці тощо) тут передано у відання сільської кооперації, отже, вони залишаються власністю громади.

На нашу думку, так само слід зробити з парниками і теплицями, садками, ягідниками та виноградниками, а також рибними ставками, на що були багаті примоточні колгоспи.

Зокрема в селах Київського району налічується коло 50 тисяч парникових рам та коло 2 тис. квадратних метрів корисної площі теплиць. Тільки в одній Горенці за Пушчею-Водицею маємо понад 5 тисяч парникових рам та 9 теплиць.

Господарство досить значне. В умілих і добрих руках воно може цілком забезпечити населення столиці свіжою городинною, дати великі прибутки. Проте, ми знаємо, що

через недбале ведення його при папуванні більшовиків до магазинів Києва завжди надходила низькоякісна городня продукція, колгоспники одержували на вироблені трудові зовсім мізерні суми.

Площа родючих садків у районі становить коло 1500 га. В багатьох селах (Гостомель, Музичі, Михайлівська Рубежівка, Миколаївська Борщівівка, Будайівка, Софіївська Борщівівка та ін.) під садками великі площі — від 50 до 100 га і більше. В кожному селі є величезні плантації полуниць. Є також 82 га родючих виноградників, з них тільки в колгоспі «Виноградар» (на Бурешівці) — 43 га. Восени минулого року і весною цього року в кожному селі закладено великої значності плантації на значних площах.

Ці господарства також спроможні відстояти забезпечити міське населення фруктами та ягодами. В районі є і значне рибне господарство — 51 га старих ставків, а в цьому році побудовані в ряді сіл нові. Торік із ставків рибну ловлено пересічно по 12 цн зоркального коропа з кожного гектара водної площі.

Сільська кооперація, взявши в свої руки всі ці галузі сільського господарства, спроможна зробити їх високопродуктивними і високорентабельними. Вже тепер кооперація може приступити до вилучування з ставків і хоч в деякій мірі забезпечити потреби населення міста.

Передати допоміжні господарства колгоспів у відання сільської кооперації треба негайно. Що скорале буде це зроблено, то краще, бо саме тепер треба підготувати заклади парників. В садках, на ягідниках і виноградниках також треба прозвести ряд важливих робіт, щоб підготувати їх до зими, і це повинна зробити кооперація.

О. ЯРЕСЬКО.

В Україні — по-українському!

ЗЕМЛЯ КЛИЧЕ

Шляхом битим повертаються з полону жовніри, звідки йдуть чоловіки, жінки. Живоруч мліє в райковій тиші ставок, навколо нього посиділи верби, осокори. Спомиж вишневих садів викрають білоликі хати, похили новітки, хвіни. За селом і праворуч шляху, мов дівчина в розкішному святковому вбранні, красуються в сайві розжевого проміння сонця жовтаві лани, вишнєбарвісті гаї, інде стоять одинокі дуби, гордячись своїм крилатим зеленим листям, кривулястими мольовими дорогами снують підводи, малювнені картоплею та снопами жінба. А он біля гаю хлібороби оруть, сіють, волочуть.

З шляху повернув чоловік, зійшов на горбок, спивнівся і мрійно дивиться на свачів. Я підійшов до нього, привітав. Він був середнього росту, волосся вкрите сивизною, виділи очі глибоко занали в орбітах, лише носілки глибокі зморшки, на згорблених плечах, мов на кілку, недоларно висіла потерта сив-

тина, штани вліплені різними латками, одна нога була взута в черевик, а друга в каштану.

— В далекий шлях йдете? — питаю.

— На Чернігівщину, в село Слободу. Може чуж? Отож а...

Ми присіли, запалили самокрутки. Дідусь смачно затягнувся, випустив хмару сивого диму, зручніше всіявся і розстібнув свитину. Я побачив — на прудях висіло щось загорнене в ганчірку.

— Що то у вас таке?

— Земля, — мовив він, хотів ще щось сказати, той не сказав, враз замозк, ніби слово поперек горла застрягло. На лице упав смук, слізи затуманили очі.

Я став заспокоювати його. Дідусь поволі брав себе в руки, видавав слова, оповідаючи про своє велике лихо. Архип Печорця був дбайливий хлібороб, своїми мольками набув господарство. Мав трое коней, дві корови, чимало свиней, овець, різної птиці.

— А згодом до свого маленького садка — доточив ще лів гектара. — веде мову дідусь, — воно, як кажуть, садок улітку, як кожух зимою. Слабий був садок. Яблук вистачало собі, ще й людям продавав...

Та не довго довелося при совєтах хаюнувати Печорці. Жидо-більшовики зробили його твердодавцем, розробили майно, позабрали наші й пустили з маленькими дітьми в світ за очі. Важко було залишити землю. Вона, рідна мати, вихала, вирощувала його дідів і прадітів. Вони опрощували її своїм потом, працювали, жили, добро нажилися. А йому тепер доводиться прощатися з рідною землею, йти не знавши куди і для чого. Голова затуманила, кров залупала в скроні, на серце зліг важкий камінь.

— Нікуди я не піду, — вирішив Печорця, на своїй землі померу.

До нього відійшли і звелили негайно залишити село. Жінка впадо на ніг, цілувала, просила.

— Архипе, ходімо, діток позалий...

Хлібороб підвів голову, перевів очі на маленького хлопчика і див-

чинку, що поприпухали до матері і тихо схлипували. Він не міг нічого сказати. Мовчав. Серце щеміло. Що вони, невинні діточки, робитимуть? Хто їх буде годувати, вирощувати? Перехрестився, взяв на горді жменю землі, загорнув у ганчірку, зав'язав мотузком і повісив на ший.

— Прощай дівр, прощайте люди добрі, — і з тим подався за село. Селяни болісно дивилися на Печорцю. Хороший чоловік був, нікому нічого поганого не зробив, працював, не покладави рук, став жити по-людському. Не по душі було жидо-більшовикам і вони в числі інших хліборобів зробили його жабраком.

Всім рокам блукав по світу, шукав щастя-долі, розгубив дітей, не знає де ділась дружина.

— А тепер оце повертаюся додому, господарювати буду на своїй землі. Воно, знаєте, хліборобів без рук, — дідусь кляу за плечі торбишку, — впрощався зі мною і попрямувал далі битим шляхом. Сонце підбилося вгору, десь стремлетуся вітер і побіг понад дорогою.

Стежкою, обіч шляху йдуть два юнаки. Один з Житомирської області, другий з Вінницької. Вони картали дні в тюрмі за те, що не вийшли на роботу. Трохи згодом ми зустріли виснаженого чоловіка, що був у Сибіру. Він їде в своє село, де впріс, хазяйнував.

Та хіба їх мало! Ідуть і проклинають совєти. А що говорять колгоспники? Я встрай до розмови групи жовнірів, що повертаються з полону.

— Взяти, чи самі адаліши? Сміються.

— Хто б чекав, доки візьмуть. Самі здалися, — хутко заговорив чорнявий жовнір, — привітали в землю та й гаїда. Хай воноуть жиди і москитари, що дали нам «за можливе життя», від якого животи поприсихали.

— Сонце хилиться до вечора. Крім густі віли верб пробирається промілля, ласаво мерезить шлях піврокий. А люди йдуть, йдуть. Вє вони повертаються додому. Іх кличе земля, рідна звільнена українська земля.

Іван ЧИГИРИН.

НОВИЙ КИЇВ

Будівельно-технічна контора

Керівники відділу промисловості Київської міської управи багато приділяють уваги відбудові зруйнованих і пошкоджених більшовиками важливих об'єктів нашого прекрасного міста. Від рук московських парварів стародавня столиця України дістала багато великих і тяжких ран.

Щоб залікувати ці рани, українська промисловість докладє багато сил і енергії. Уже пущено в хід ряд промислових підприємств, в місті є електроосвітлення, вода, невтомно працюють створені установи та організації, з дня на день змінюючи обличчя української столиці.

У місті є чимало роботи. Важливі промислово-житлові об'єкти потребують ремонту, відбудови їх. Нещодавно для цієї мети міська управа створила монтажно-будівельно-технічну контору, яка безпосередньо займається проведенням всіх ремонтних робіт у місті. Працівники контори ремонтують парові та дизельно-моторні електричні, теплово-вентиляційні устаткування, виготовляють теплофікаційні обладнання, метало-конотрубки промислових споруд тощо.

Монтажно-будівельно-технічна контора приймає вже замовлення на відбудовні та ремонтні роботи від підприємств, установ, військових частин та приватних осіб. Контора працює в Києві, на Січовому майдані, 4.

Відновлення роботи кінотеатрів

9 кінотеатрів, що залишилися в місті не зруйнованими, відновлюють свою роботу. Апаратура для проєкції відремонтована, переглянуто і перевірено електроприводу. Налаштовано опалення. Але покищо електричний включено тільки до кінотеатру, що міститься на Львівській вул., 95. Незабаром у всіх кінотеатрах буде електричний і вони почнуть демонструвати фільми для населення.

Щоб поширити кіномережу в столиці, міська контора кінотеатрів порушує питання перед Київською міською управою про перетворення на кінотеатри клубів, що містяться на Катерининській вулиці, на Деміївці та Шулявці і мають відповідне устаткування.

Створено хорову капелу

Висококваліфіковані артисти колишніх колективів ансамблю Радіокомітету, ансамблю при Філармонії та капели «Думка» об'єдналися в Українську національну державну хорову капелу.

Цей новий творчий колектив під керівництвом диригента п. Голова Ю. Н. та головного диригента п. Гончарова П. Г. відразу ж розгорнув велику роботу. Зараз капела вже підготувала репертуар для великого концерту з двадцяти українських національних пісень, більшість яких була заборонена більшовицькою владою.

У неділю 19 жовтня намічено провести перший концертний виступ нової капели з творів українських композиторів: «Україно-мати, кат сконав», «Чуєш, брате мій», «Львів, Україно», «Слава Україні» — композитора Стеценка, ряд творів композиторів Лисенка, Леонтовича, Кошиця, Яценевича, Колесси.

У дальшій роботі Українська національна державна хорова капела має на меті, крім художніх концертних виступів, взяти на себе обслуговування Софійського та Володимирського соборів, а також давати духовні концерти для громадянства столиці.

Підготовка до відкриття клубів

Клуби Києва жваво готуються до відкриття. Взято на облік все майно 15 клубів, виділено працівників, які відповідатимуть за постановку клубної роботи. На Подолі, в колишньому клубі харчовиків, кипить напружена підготовка. Цей клуб має все необхідне для розгортання культурно-масової роботи. Зала вищує до 800 відвідувачів. Тут є чудова сцена з декораціями для проведення постановок та демонстрування кінофільмів, читальна зала, більярдна, спортивний інвентар та інше культурно-обладнання.

Клуби механічно-ливарного заводу та працівників мистецтва теж готуються до відкриття і початку своєї роботи. Молодь міста незабаром знайде собі культурний відпочинок у добре обладнаних клубах столиці.

Наказ військового начальника сільськогосподарської частини Київщини

від 15 жовтня 1941 року

Зважаючи на те, що більшовицько-жидівські війська за вказівками свого проводиря, кривавого ката Сталіна, знищили всі запаси харчування, поселення Київщини повинні забезпечити Німецьку Армію та м. Київ сільськогосподарською продукцією споживання.

Тому Київське Німецьке Командування запроваджує в межах Київської області одноразове обов'язкове здавання картоплі та плодощовців урожаю 1941 року.

Норми постачання по кожному району встановлюються залежно від його економічної моці та специфічності посівних культур.

Дбаючи про добробут українського населення, Німецьке Командування значно підвищує ціни на сільськогосподарські продукти в порівнянні з тими, що були раніш.

План обов'язкової здачі картоплі та плодощовців по окремих районах у розрізі культур доведений до районів.

1. Обов'язкової здачі картоплі, овочів та фруктів підлягають всі громадянські (колгоспні), державні (колишні радгоспи) та окремі господарства колишніх колгоспників й одноосібників населених пунктів області.

2. Голови районних управ зобов'язуються на протязі 3 днів з дня оголошення цього наказу довести плани здачі обов'язкової поставки картоплі та плодощовців до всіх господарств, що підлягають обов'язковій поставці.

3. Від обов'язкової поставки овочів звільняються промислові господарства (колгоспи), які займаються насінництвом овочевих культур.

4. Остаточний термін здачі встановлюється 10 листопада 1941 року.

5. Головам районних управ, відповідно до цього терміну, треба встановити не порушений графік здачі плодощовців та картоплі по сільських промадах та забезпечити його виконання.

6. Приймання та відвантаження, а також зберігання картоплі та плодощовців покладається на споживчу кооперацію.

7. Для забезпечення матеріально-технічної бази, врім плодозаводів, до споживчої кооперації, як основного заготівника, переходять всі склади, овочесховища, льохы, тара та майно всіх колишніх організацій, що заготовляли плодощовці, де б вони не знаходились і в будній кількості, а також транспорт, коні, вози, упраз, автомашини, які були захоплені під час війни у всіх заготівних організацій окремими особами та установами, підлягають негайній передачі споживчій кооперації для використання. Також переходить до

споживчої кооперації вся плодощовча тара (діжки, ящики, кошики, лантухи, верейки та інше), яка є в районах в інших, незаготівних організаціях та арміях.

8. Для забезпечення безперерйного приймання картоплі та плодощовців на протязі 5 днів, райспоживспілки, за допомогою голів районних управ, повинні приєсти до належного стану всі приймальні пункти, де б вони не знаходились.

Весь потрібний для ремонту будівельний матеріал використати з місцевих ресурсів і для забезпечення зимового зберігання плодощовців та картоплі підготувати, відремонтувати, просушити всі овочесховища при перевалочних пунктах, а також і інші приміщення, які відповідатимуть для цього призначення.

9. Висезення картоплі та плодощовців, що підлягають обов'язковій поставці на приймальні пункти (перевалки, плодощовища, переробні пункти), покладається на здавців плодощовців.

10. Для буртування на зимове зберігання картоплі підготувати на пристанційних пунктах буртувальні площарки та забезпечити їх потрібною кількістю соломки та матеріалами для вентиляційних труб.

Одночасно забезпечити перевалочні пункти робочою силою та оперативно-технічним апаратом (приймальники, рахівники та вартів).

11. Організувати, за вказівками обласпозживспілки, переробку овочів та фруктів на переробних пунктах (кашпелі, кашпелі, помідорів, сушіння фруктів та овочів).

Одночасно забезпечити переробні пункти та плодощовищарні потрібною кількістю палива та робочою силою. При відсутності в господарстві належних до здачі плодощовцевих культур та картоплі дозволяється замінити однієї культури на іншу за таким еквівалентом:

- а) за 10 цн кашпелі — 2,5 цн цибулі або 7 цн моркви
- б) за 10 цн буряка столового — 2 цн цибулі або 6 цн моркви
- в) за 4 цн картоплі — 1 цн твердих зернових культур.

Примітка: Зернові культури здаються на пункти Заготзерна.

12. Розрахунок з здавцями плодощовців та картоплі проводиться споживчою кооперацією за такими цінами за тону:

Картопля	120 »
Калгуста 1 сорту	70 »
Калгуста 2 сорту	55 »
Цибуля 1 сорту	550 »
Цибуля 2 сорту	425 »
Морква 1 сорту	145 »
Морква 2 сорту	125 »
Буряк 1 сорту	55 »
Буряк 2 сорту	47 »
Часник 1 сорту	1650 »

Яблука франц.	720 »
» п/франц.	600 »
» осінні місцеві	500 »
» зимові місцеві	580 »
Груші франц.	900 »
» п/франц.	850 »
» осінні місцеві	700 »
» зимові	750 »
» «Глек»	450 »
Сливи «Вікторія»	1200 »
» «Ренггод»	1200 »
» «Угорка» та «Черкуша»	840 »
Інші	550 »

Сушня садовина:	
Груша суха димового сушіння	3000 »
Слива суха димового сушіння	3500 »
Вишня суха димового сушіння	4000 »
Яблука сухі димового сушіння	2000 »

Примітка: 1. Ціни встановлюються на згадані яблука та груші II сорту. В разі здавців згаданих груп та яблук I сорту, робиться надвишка 20% вартості II сорту. Коли ж він здає фрукти вищого сорту, надвишка робиться 40%, а якщо здавць здає продукцію 3 сорту, то робиться знижка 20% вартості 2 сорту.

Браковані групи та яблука приймаються за 50% вартості II сорту.

13. За доставку плодощовців та картоплі на приймальні пункти на віддалі понад 10 кілометрів, споживча кооперація, крім вартості плодощовців, сплачує здавцям доплату 1 крб. за кожний тисокілометр.

14. Картопля та плодощовці, які здаються на приймальні пункти, мають відповідати стандартів, який збуваю у минулому році. Головам районних управ треба звернути особливу увагу на те, щоб старости промад простежили за здавцями плодощовців та картоплі, щоб вони здавали на приймальні пункти продукцію, що відповідає стандартам.

15. Відповідальність за виконання планів обов'язкової здачі плодощовців та картоплі покладається персонально на голів районних управ та сільських старост.

16. Щоб своєчасно та цілком виконати план здачі картоплі та плодощовців, голови районних управ та сільські старости повинні звертатись за особистою допомогою до військових командантів, які є на місцях.

17. За ухилення від виконання обов'язкової поставки про здачу плодощовців та картоплі та за зрив доведених планів винні в цьому притягуються до суворой відповідальності.

Військовий начальник сільськогосподарської частини по Київській області ГОФМАН.

(ПРО БАЗАРИ)

Для кожного з нас ясно, що повне налагодження базарної торгівлі та боротьба з спекуляцією можливі тоді, коли, в зв'язку з налагодженням транспорту, матиме можливість ширше розгорнутися кооперативна торгівля і конкуренція. Організація безперерйної торгівлі без міцно налагодженого транспорту — справа нелегка. До того ж селяни не довіряють советській валюті, тому гришми правлять різні речі та промислові товари. Апетити деяких спекулянтів — неймовірні: за десяток картоплі вимагають нові калощі, штани або піджак. За вінок цибулі — теж. За пачку махорки — 4 марки, зоши пачка махорки коштувала 40 копійок або 4 пфеніци. Свідомо чи не свідомо, а така «торгівля» дезорганізує людність і вводить непорядок.

Передбачаючи свою поразку, більшовики зруйнували базари, намагалися викликати голод. А їх агенти шалено агітують серед селян проти

советських грошей, намагаючись ввести їх з обігу. На базарах з'явилися якісь темні постаті, що потайки продають самогон, денатурат, одеколон. У розбитих будках на Галицькому базарі відкривали цілі пригоши, де поруч з продажем самогону йде азартна гра в карти. Рясніють нахабні обличчя якихось юнаків з гострими очима, фавіців кішпешкових крадіжок. Адаже не слід забувати, що советці, по-звірячому загалувавши політичних в'язнів, випустили на волю своїх приятелів — кримінальних злодіїв, частина з яких уже не в силі стати на шлях чесної праці. Базари можуть перетворитися на клуби спекуляції та притулок для кримінальних героїв та аферистів, якщо від торгівлі разом з українською поліцією не візьмуться за цю справу і не вживуть рішучих і суворих заходів. Треба, щоб базари позбулися свого більшовицького обличчя і зробилися вогнищем культурної торгівлі.

ОГОЛОШЕННЯ

УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ м. КИЄВА
попереджає всіх керівників підприємств, установ та будинків, а також мешканців, що переносити, знімати та встановлювати електричні лічильники без дозволу Управління електричних підприємств суворо забороняється.
Всі електричні лічильники, що до цього часу самовільно знято, треба протягом п'яти днів здати до Управління електричних підприємств (Межигірська, 1, кімн. 28). Порухників цього буде притягнуто до відповідальності та їм буде припинено подачу електрики.

РОЗШУКУЮ дітей Якимук Костянтина, 14 років, та Якимук Євгена, 10 років, сестру Ковальчук Фросю, прошу повідомити на адресу: Київ, Татарська, 1-а, кв. 19. Якимук Г. С.

ТЕЛЮК Л. М. спосіає родину, що вона з батьком знаходиться в Києві, вул Дарвіна, 3/9.

РОЗШУКУЮ Циганкова Володимира Петровича, прошу повідомити на адресу: В. Васильківська вул. 141-а, цегельний завод. Циганковсу П. І.

РОЗШУКУЮ чоловіка Хаптіна Олександра Миколайовича, 55 років, прошу повідомити на адресу: вул. Саксаганського, 89/7.

РОЗШУКУЮ сина Душинського Едуарда Тадеушовича, 16 років, прошу оповістити на адресу: м. Київ, Кузнечна вул., 17, кв. 15. Душинським.

РОЗШУКУЮ чоловіка Васильєва Іллю Гнатовича, 52 років, прошу оповістити на адресу: Труханів острів, Матвійська вул., 3. Ротманова С. Г.

РОЗШУКУЮ чоловіка Бопельяка Станіслава Даниловича, народж. 1888 р., прошу оповістити на адресу: Полтавська, 4-б, кв. 2.

РОЗШУКУЮ сина Жукя Владислава Гавриловича, 14 років, прошу повідомити у Васильківському районному управу, Київської області.

РОЗШУКУЮ Соболя Якова Родіоновича, інженера, прошу повідомити листовою або особисто на адресу: Київ, Басейна, 21, кв. 13. Соболев Г. С.